

## נוהל בחינה מחדש של פסיקת מנהל תחרות

1. הגוף המארגן של התחרות רשאי להחליט אם לנהל ערעורים לפי נהל "ועדת ערעורים" או לפי נהל "בחינה מחדש" (review). הגוף המארגן ימנה את ועדת הערעורים או הבורר בהתאמה. **נוהל זה חל במקרים בהם הוחלט להשתמש בבורר במקום בוועדת ערעורים.**
2. לאחר פסיקת מנהל התחרות, הוא יודיע לשחקן שהוא רשאי לערער עליה ולבקש "בחינה מחדש" של הפסיקה.
3. מנהל התחרות ימלא את הטופס המתאים, בו הוא יפרט את העובדות כפי שהוצגו לו בשולחן. אם הסתייע מנהל התחרות ביועצים, הוא יפרט עם מי התייעץ (אך ללא שמות), מה שאל אותם ואילו תשובות הוא קיבל. לאחר מכן ינמק את פסיקתו. מנהל התחרות יעביר את הטופס אל השחקן המערער, שם הוא יוכל לציין את הסיבות לבקשת הבחינה מחדש. באחריות מנהל התחרות להעביר את הטופס לטיפול הבורר (ראה סעיף 6).
4. הבורר יבדוק אם מנהל התחרות קיים את נהל ההתייעצות כהלכה, בדגש על:
  - א. האם מנהל התחרות אסף את כל הראיות הרלוונטיות בקשר למקרה?
  - ב. במקרים של פסיקה המערבת שיקול דעת ברידג'יסטי (כגון במקרים של מידע בלתי מורשה, הסבר לא מדויק או פגום, חוסר במתן התרעה וכיו"ב), הבורר יבדוק האם מנהל התחרות התייעץ עם שחקנים מתאימים, האם הציג להם את העובדות כהלכה וכן האם הציג להם שאלות מתאימות שאפשרו לו להגיע למסקנה סבירה.
  - ג. האם החוק המתאים יושם?
5. אם הבורר הגיע למסקנה כי תהליך ההחלטה של מנהל התחרות היה פגום באופן משמעותי: לא יושם החוק הנכון או לא נלקחו בחשבון עובדות חשובות שהיו צריכות להתברר בעת האירוע, יחזיר את המקרה לשיפוט מחדש ע"י מנהל התחרות או, במידה ולא ניתן לדון מחדש עם מנהל התחרות, ישנה בעצמו את ההחלטה. לפעמים זה תלוי גם בתנאי התחרות, שמחייבים החלטה מיידית בנושא. בכל מקרה, לא ישנה הבורר החלטה של מנהל התחרות כל עוד היא עומדת במבחן הסבירות, גם אם לדעתו קיימת פסיקה טובה יותר.
6. הזכות להגשת בקשה לבחינה מחדש פוקעת 30 דקות מהרגע שהתוצאה הרשמית זמינה לבדיקה, אלא אם מארגן התחרות ציין בתקנון תקופת זמן שונה. חוק 92 ד' (הצורך בהסכמת בן הזוג/הקפטן) חל. הגוף המארגן רשאי לקבוע פיקדון כספי כתנאי להגשת הבקשה, הפיקדון יחולט במקרה שהבורר קבע כי לא היה בסיס מספק להגשת הבקשה.
7. החלטת הבורר הינה סופית – אלא עם הגוף המארגן קבע מראש תהליך ערעור נוסף לפי 93ג'1. בכל מקרה חל חוק 93ג'2.

## נוהל התייעצות של מנהל התחרות

1. נהל זה מגדיר את הפעולות שעל מנהל התחרות לנקוט במקרים שבהם מעורב שיקול דעת ברידיג'יסטי. (דוגמאות למקרים כאלה הם: מידע בלתי מורשה, הסבר פגום או לא מדויק, אי מתן התרעה כל פי הנהלים).
2. אחרי בירור כל העובדות הרלוונטיות, מנהל התחרות יימנע מלתת פסיקה מידית. הוא יודיע לשחקנים כי הוא עומד לפעול על פי נוהל התייעצות ולאחריו הוא ישוב ויודיע לשחקנים על פסיקתו.
3. מנהל התחרות יפנה (בעל פה או טלפונית) לשלושה או יותר יועצים מתאימים, האמורים לסייע לו להגיע לפסיקה הנכונה. חובה להתייעץ (גם) עם מנהל תחרות בכיר, שכן לעיתים יש הנחיות מיוחדות של החוק או תקדימים דומים.
4. מנהל התחרות יציג ליועץ את כל העובדות שהוא בירר בשולחן וינסה לתאר לו את המצב שנוצר בדיוק המירבי ובלי לנסות להשפיע על החלטתו של היועץ. כמו כן ימסור את סוג התחרות, יציג את רמת השחקן המעורב (בלי לנקוב בשמו) ואת שיטת ההכרזות של הזוג (אם רלוונטי).
5. יש להדגיש בפני היועץ שהוא מתבקש להכריז ו/או להביע דעתו ביחס להכרזות אחרות, כפי שלדעתו היה מכריז שחקן ברמה שתוארה ובהתחשב בשיטת ההכרזות של הזוג המדובר (ראה חוק 16 ב 16 (ב)), ועד כמה, לדעתו, המידע הבלתי מורשה עוזר לו לבחור את ההכרזה.
6. התשובות של היועצים יתנו למנהל התחרות מענה לשאלות כמו למשל אם יש חלופה הגיונית נוספת להכרזה במשמעות של חוק 16, או אם המידע הבלתי מורשה יכול היה להשפיע על ההחלטה.
7. לאחר גיבוש תשובות היועצים, יפסוק מנהל התחרות ויודיע לשחקנים את פסיקתו. לשחקנים עומדת הזכות לדעת פרטים (למשל רמה), אך לא שמות, של עם מי נועץ מנהל התחרות.
8. אם השחקן קיבל את הפסיקה, תם האירוע. אם ירצה לערער – יוכל לפנות לוועדת הערעורים. במקרה שהגוף המארגן החליט שאין ועדת ערעורים, ניתן יהיה לפנות לבורר באמצעות טופס מיוחד (ראה נוהל בחינה מחדש של פסיקת מנהל התחרות).